

Om Th. № 4
24a.

Glasset fyldt du gamle gæve
Kongesæde, Kongegrav!
Mens endnu til Kom dig hæve
Timerne, han dig hengav;
Du, som længst i Hjertet bar ham,
Skynd dig! Glasset fyldt igjen!
Mens du end ved Hjertet har ham,
Glasset tømt for Thorvaldsen.

1838. 16. A. 11

Singelid card. 1838. go mo

Kom og Roeskild'

den 4de Octbr. 1838.

Rom og Roeskild', hvad behager?
Hvordan sammenstilles de?

Ta, som Jørgen Hattemager
Og Kong Salomon maaſkee!
Vist nok ikke, mueligt denne
Staaer langt høiere end hiin,
Vi, som Begges Dyder kjende,
Veie dem ved et Glas Viin!

Rom, hvor Tibrens gule Rande
Sig om Sump og Ørken snoer,
Roeskild' paa de grønne Strandte
Bud den sølvblaau Issefjord,
Rom, hvor af Sirroccos Vinger
Sundheds Rosen knækket blier,
Roeskild', hvor et Væld udspringer,
Som den Kraft og Fylde gier;

Rom, hvor Paven endnu truer
Med sin Bulle, hver som ei
Slukker alle Aandens Luer,
Tiden tændte paa sin Wei;
Roeskild', hvor de danske Stænder
Og hvor Commissarius,
Lige høit det Held erkjender
At forstærke Tidens Blus.

Rom, hvor Talen, Blikket, Minen
Er Censuren underlagt,
Hvor Banditten og Ruinen
Bidne om den sjunkne Magt,
Roeskild', hvor fra Læber trygge,
Ordet løsnes uden Pas,
Og til Fædrelandets Lykke
Reise mangt et stolt Palads.

Hidtil vi med Grund kan sige,
Rom ei over Roeskild' stod, —
Ja, men snart maa denne vige
Hvad har vi at sætte mod
Rom med Verdens Marmorplatte,
Kunstens Bugge, Kunstens Hjem?
Roeskild' — stolt af at omfatte
Ham, der veed at slabe dem.